

Dariusz Lipiec

Sprawozdanie z sympozjum Polskiego Stowarzyszenia Pastoralistów i Duszpasterzy im. Jana Pawła II

Studia Ełckie 13, 626-628

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sprawozdanie z sympozjum Polskiego Stowarzyszenia Pastoralistów i Duszpasterzy im. Jana Pawła II

W dniu 23 listopada 2010 r. odbyło się w Warszawie sympozjum Polskiego Stowarzyszenia Pastoralistów i Duszpasterzy im. Jana Pawła II na temat „Perspektywy rozwoju Stowarzyszenia i rozwinięcie jego działalności”. Połączone było z walnym zebraniem tego Stowarzyszenia, mającym na celu wybór nowego zarządu. Cel i temat sympozjum znalazły odbicie w treści referatów.

Pierwszej części przewodniczył ks. prof. dr hab. Adam Przybecki z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. Wprowadzając w problematykę sympozjum zwrócił uwagę na potrzebę rozwoju PSPiD im. Jana Pawła II i rolę, jaką powinno pełnić w posłudze pastoralnej Kościoła w Polsce.

Ks. prof. dr hab. Maciej Ostrowski z Papieskiego Uniwersytetu Jana Pawła II w Krakowie przypomniał historię Stowarzyszenia. Powstało ono na gruncie istniejącej wcześniej Sekcji Pastoralistów Polskich. Jego celami są integracja teologów tej specjalności, reprezentowanie interesów tego środowiska, współpraca naukowa między uczelniami, pomoc młodym pastoralistom, stała obecność przy Komisji Duszpasterskiej Konferencji Episkopatu Polski. Obecnie istnieje potrzeba opracowania metod teologii pastoralnej, wypracowanie formuły ćwiczeń dla studentów i opracowania podstaw teologicznych duszpasterzy. Potrzebne jest też czasopismo naukowe wydawane przez Stowarzyszenie. Zdaniem referenta, Stowarzyszenie pełni pomocniczą rolę wobec środowiska pastoralistów i duszpasterstwa. Powinno skoncentrować się na badaniach naukowych, a jego członkami w pierwszym rzędzie powinni być teologowie pastorałiści. Inne osoby mogłyby być jego członkami na innej zasadzie niż pracownicy nauki.

Ks. prof. dr hab. Wiesław Przygoda z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II skoncentrował się na perspektywie metodologicznej teologii pastoralnej. Wobec współczesnych przemian społeczno-religijnych w Polsce istnieje pilna potrzeba – jak mówił prelegent – do-

konania refleksji teologicznopastoralnej nad stanem duszpasterstwa i dostosowaniem go do wymogów współczesności. Refleksja ta z kolei wiąże się z rozwojem teologii pastoralnej jako dyscypliny naukowej. Ks. W. Przygoda przypomniał, że jej celem jest wypracowywanie modeli pastoralnych, adekwatnych do sytuacji i potrzeb. Przede wszystkim konieczna jest refleksja nad metodami teologii pastoralnej. Przywołał on paradygmat JOC (widzieć-oceniać-działać) i paradygmat wypracowany w środowisku KUL przez ks. W. Piwowarskiego i ks. R. Kamińskiego. Postulował rozwój badań nad paradygmatem analizy prakseologicznej. Zdaniem prelegenta, dalsza refleksja nad metodologią teologii pastoralnej przyczyni się do dalszego rozwoju tej dyscypliny naukowej, a w konsekwencji posługi pastoralnej Kościoła w Polsce.

Ks. prof. dr hab. Edmund Robek z Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie mówił o teoretycznym i praktycznym charakterze teologii pastoralnej. Według prelegenta, taki charakter dyscypliny naukowej powinien mieć odbicie w działalności Stowarzyszenia skupiającego teologów i duszpasterzy. Powinno być otwarte na duchownych i laików, prowadzić działalność naukowo-badawczą i edytorską (redagowanie własnego czasopisma naukowego), współpracować z instytucjami kościelnymi.

Część drugą, której przewodniczył ks. prof. W. Przygoda, rozpoczęto dyskusją. Zwrócono w niej uwagę na konieczność obrony tożsamości teologii pastoralnej i jasnego określenia jej metodologii. Zwrócono uwagę na potrzebę współpracy teologii pastoralnej z naukami szczegółowymi, zwłaszcza z socjologią, aby prowadzić analizy rzeczywistości społeczno-religijnej i wypracowywać imperatywy dla duszpasterstwa.

Następnie zebrani wysłuchali sprawozdania z działalności Polskiego Stowarzyszenia Pastoralistów i Duszpasterzy im. Jana Pawła II podczas kadencji ustępującego zarządu. Po przyjęciu sprawozdania dokonano wyboru nowego zarządu. Przewodniczącym został ks. prof. Wiesław Przygoda, wiceprzewodniczącym ks. prof. Edmund Robek, a członkami ks. dr hab. Bogdan Biela (Uniwersytet Śląski w Katowicach), ks. dr hab. B. Drożdż (Papieski Wydział Teologiczny we Wrocławiu), ks. dr T. Wielebski i mgr P. Tutak (obaj z UKSW w Warszawie). Wybrano również skład komisji rewizyjnej, której przewodniczącym został ks. prof. Maciej Ostrowski, a członkami ks. dr Krzysztof Lewandowski i ks. dr Szymon Stułkowski.

SPRAWOZDANIA

Podczas zebrania uchwalono zmianę nazwy organizacji na Polski Stowarzyszenie Pastoralistów. Zgodnie z wcześniejszymi zamierzeniami ustalono, że następne sympozjum odbędzie się w Łomży 16-17 maja 2011 r. Zostanie poświęcone ewangelizacji w kontekście wyzwań stojących przed Kościołem w Polsce.

Ks. Dariusz Lipiec